

ဆင်းဘဲဝ်

Simbegwire

Rukia Nantale

Benjamin Mitchley

Naw Thazin Hpway

5

မြန်မာ / English

Global Storybooks

globalstorybooks.net

ဆင်းဘဲဝ် / Simbegwire

Rukia Nantale

Benjamin Mitchley

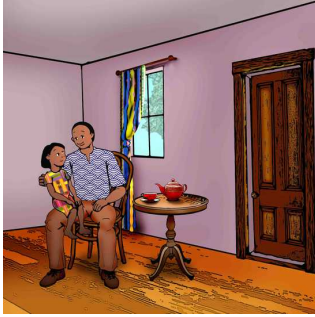
Naw Thazin Hpway (my)

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 3.0 International License.

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0>

ဆင်းဘက်ဝဲရဲ့အမေဆိုးသွားတော့ သူတော်တော်ဝမ်းနည်းပါတယ်။ ဆင်းဘက်ဝဲရဲ့အဖေဟာ သူ့သမီးကို အကောင်းဆုံးစောင့်ရှောက်ပါတယ်။ တဖဲြးဖဲြးနဲ့ ဆင်းလက်ဝဲအမေမရှိလည်း သူတို့ဘာသာပျော်အောင် ခံစားတတ်လာပါတယ်။ မနက်တိုင်းမှာ သူတို့ဟာ တူတူထိုင်ပြီးအရင်နေ့ကအကခြောင်းကို ပြောပြပါတယ်။ ညနေခင်းမှာ သူတို့ဟာ ညနေစာ တူတူပြုဆင်ပါတယ်။ သူတို့ဟာ ပန်းကန်ဆေးပြီးတဲ့အခါ ဆင်းဘက်ဝဲရဲ့အဖေဟာ သူ့ရဲ့အိမ်စာကို ကူလုပ်ပါတယ်။

...

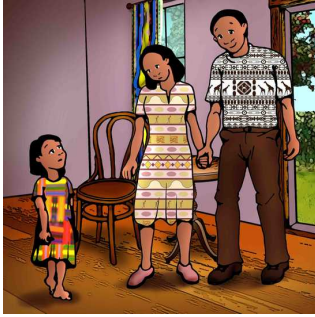
When Simbegwire's mother died, she was very sad. Simbegwire's father did his best to take care of his daughter. Slowly, they learned to feel happy again, without Simbegwire's mother. Every morning they sat and talked about the day ahead. Every evening they made dinner together. After they washed the dishes, Simbegwire's father helped her with homework.

One day, Simbegwire's father came home later than usual. "Where are you my child?" he called. Simbegwire ran to her father. She stopped still when she saw that he was holding a woman's hand. "I want you to meet someone special, my child. This is Anita," he said smiling.

...

။ လှူထုတ်ပေးပြီး
 ယောကျ်ားတို့ကို ခေါ်ခေါ်လှူထုတ်ပေးပြီး ခေါ်ခေါ်လှူထုတ်ပေးပြီး
 ယောကျ်ားတို့ကို ခေါ်ခေါ်လှူထုတ်ပေးပြီး ခေါ်ခေါ်လှူထုတ်ပေးပြီး
 ယောကျ်ားတို့ကို ခေါ်ခေါ်လှူထုတ်ပေးပြီး ခေါ်ခေါ်လှူထုတ်ပေးပြီး
 ယောကျ်ားတို့ကို ခေါ်ခေါ်လှူထုတ်ပေးပြီး ခေါ်ခေါ်လှူထုတ်ပေးပြီး
 ယောကျ်ားတို့ကို ခေါ်ခေါ်လှူထုတ်ပေးပြီး ခေါ်ခေါ်လှူထုတ်ပေးပြီး
 ယောကျ်ားတို့ကို ခေါ်ခေါ်လှူထုတ်ပေးပြီး ခေါ်ခေါ်လှူထုတ်ပေးပြီး

“ဟယ်လို ဆင်းဘက်ဝဲ အဖေကသမီးအကကြောင်းကို အများကပြောပြပြောပြတယ်။” လို့ အနီတာက နှုတ်ဆက်လိုက်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့်သူက ပြုံးမပြာလို ကောင်မလေးကိုလည်း လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်တာမျိုးမလုပ်ပါဘူး။ ဆင်းဘက်ဝဲရဲ့ အဖေကတော့ ပျော်ရွှင်နေပြီးစိတ်လှုပ်ရှားနေပါတယ်။ သူဟာ သူတို့သုံးယောက်အတူနေထိုင်ဖို့နဲ့ ဘဝကဘယ်လိုကောင်းလာမလဲဆိုတာတွေကိုလည်း ပြောပါတယ်။ “သမီးရေ အနီတာကို သမီးရဲ့အမေအဖေဖြစ်လက်ခံမယ်လို့ အဖေမျှော်လင့်ပါတယ်” လို့သူကပြောတယ်။

...

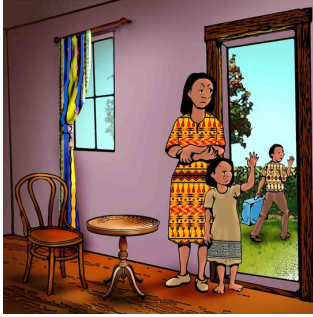
“Hello Simbegwire, your father told me a lot about you,” said Anita. But she did not smile or take the girl’s hand. Simbegwire’s father was happy and excited. He talked about the three of them living together, and how good their life would be. “My child, I hope you will accept Anita as your mother,” he said.

နောက်အပတ်မှာတော့ အနီတာဟာ ဆင်းဘက်ဝဲရယ်၊ သူ့အဒေါ်ရယ်နဲ့ သူ့ရဲ့တစ်ဝမ်းခွဲတွေကို အိမ်မှာလာစားသောက်ကဖြူ ဖိတ်ခေါ်လိုက်ပါတယ်။ တကယ့်စားပွဲတော်ပါဘဲ။ အနီတာဟာ ဆင်းဘက်ဝဲအကျကြံဆုံးအစားအသောက်တွေကို ပြင်ဆင်ထားပြီးလူတိုင်းဟာ သူတို့မိုက်ဝတဲ့အထိ စားသောက်ကပြီတယ်။ အဲဒီနောက်တော့ လူကပြောတဲ့စကားပပြောတဲ့အချိန်မှာ ကလေးတွေဟောပပြောလွှားဆော့ကစားနေကပြီတယ်။ ဆင်းဘက်ဝဲဟာ ပျော်ရွှင်ပြီး သတုတိရှိလာတယ်လို့ခံစားရပါတယ်။ သူဟာ သူ့အဖေနဲ့ သူ့ရဲ့မိထူးတွေနဲ့တူနေဖို့အတွက် သိပ်မကပြောင်အချိန်မှာ အိမ်ပြန်လာဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။

...

The next week, Anita invited Simbegwire, with her cousins and aunt, to the house for a meal. What a feast! Anita prepared all of Simbegwire’s favourite foods, and everyone ate until they were full. Then the children played while the adults talked. Simbegwire felt happy and brave. She decided that soon, very soon, she would return home to live with her father and her stepmother.

လအနည်းငယ်ကတော့ ဆင်းဘက်ဝဲရဲ့အဖေက သူ့အိမ်ရဲ့ အဝေးကိုခနသွားဖို့ သူတို့ကိုပြောပါတယ်။ “ငါအလုပ်ကိစ္စစန့်ခရီးသွားရဖို့ရှိတယ်။ ဒါပေမယ့် တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး ဂရုစိုက်ကမ္ဘာမြယ်ဆိုတာ သိပါတယ်” လို့ပြောပါတယ်။ ဆင်းဘက်ဝဲရဲ့မျက်နှာညှိုးသွားပါတယ် ဒါပေမယ့် သူ့အဖေက သတိမထားမိလိုက်ပါဘူး။ အနီတာကလည်း ဘာမှမပပြောပါဘူး။ သူလည်း မပျော်ရွှင်ပါဘူး။

...

After a few months, Simbegwire’s father told them that he would be away from home for a while. “I have to travel for my job,” he said. “But I know you will look after each other.” Simbegwire’s face fell, but her father did not notice. Anita did not say anything. She was not happy either.

ဆင်းဘက်ဝဲဟာ သူ့ရဲ့ တစ်ဝမ်းကွဲတွန့် ဆော့နေတဲ့အချိန်သူ့အဖေအဝေးကနေလာတာ တွေ့လိုက်ပါတယ်။ သူ့အဖေစိတ်ဆိုးမှာအရမ်းကကြောက်ပြီးအိမ်ထဲမှာ ဝင်ပန်းနေပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့အဖေဟာ သူ့အနားလာပြီး “ဆင်းဘက်ဝဲ၊ သမီးမှာ သမီးအတွက်ပညာရဲ့စုံတုံအမေကို သမီးကိုယ်တိုင် ရှာတွေပေးပြပါ။ သမီးကိုချစ်ပြီးသမီးအပေါ်နားလည်ပေးတဲ့သူပေါ့။ သမီးအတွက်အရမ်းဂုဏ်ယူပြီး သမီးကိုချစ်ပါတယ်” လို့ပြောလိုက်ပါတယ်။ သူတို့ဟာ ဆင်းဘက်ဝဲပျော်သလောက် သူ့ဒေါ်ဆီမှာနေဖို့အတွက် သဘောတူလိုက်ပါတယ်။

...

Simbegwire was playing with her cousins when she saw her father from far away. She was scared he might be angry, so she ran inside the house to hide. But her father went to her and said, “Simbegwire, you have found a perfect mother for yourself. One who loves you and understands you. I am proud of you and I love you.” They agreed that Simbegwire would stay with her aunt as long as she wanted to.

အဲဒါကလေးကို တွေ့ရင် အဖေက သေချာစွာ စောင့်ကြည့်ပြီး နေထိုင်ပေးပါ။ အဖေက အလုပ်အကိုင်တွေကိုလည်း အမြဲ နေ့စဉ် ပြုလုပ်ပြီး အစားအသောက် အဖွင့်တွေကို လည်း အလေးထားပြီး စားသောက်ပါ။ အဖေက အလုပ်အကိုင်တွေကို အလေးထားပြီး အစားအသောက် အဖွင့်တွေကို လည်း အလေးထားပြီး စားသောက်ပါ။

...

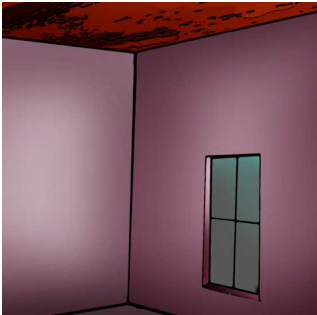
Things got worse for Simbegwire. If she didn't finish her chores, or she complained, Anita hit her. And at dinner, the woman ate most of the food, leaving Simbegwire with only a few scraps. Each night Simbegwire cried herself to sleep, hugging her mother's blanket.

အဖေက အလုပ်အကိုင်တွေကို အလေးထားပြီး အစားအသောက် အဖွင့်တွေကို လည်း အလေးထားပြီး စားသောက်ပါ။ အဖေက အလုပ်အကိုင်တွေကို အလေးထားပြီး အစားအသောက် အဖွင့်တွေကို လည်း အလေးထားပြီး စားသောက်ပါ။ အဖေက အလုပ်အကိုင်တွေကို အလေးထားပြီး အစားအသောက် အဖွင့်တွေကို လည်း အလေးထားပြီး စားသောက်ပါ။ အဖေက အလုပ်အကိုင်တွေကို အလေးထားပြီး အစားအသောက် အဖွင့်တွေကို လည်း အလေးထားပြီး စားသောက်ပါ။

...

When Simbegwire's father returned home, he found her room empty. "What happened, Anita?" he asked with a heavy heart. The woman explained that Simbegwire had run away. "I wanted her to respect me," she said. "But perhaps I was too strict." Simbegwire's father left the house and went in the direction of the stream. He continued to his sister's village to find out if she had seen Simbegwire.

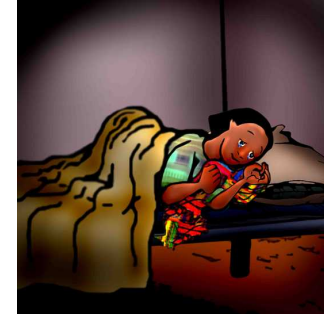

တစ်နေ့မနက်မှာ ဆင်းဘက်ဝဲဟာ အိပ်ရာထနောက်ကျပါတယ်။ “ငပျင်းမ” ဆိုပြီးအနီတာက အော်လိုက်ပါတယ်။ သူဟာ ဆင်းဘတ်ဝဲကို အိပ်ရာပေါ်ကနေ ဆွဲချသွားပါတယ်။ တန်ဖိုးရှိတဲ့စောင်ဟာ သိန်ချိတ်မိပြီး နှစ်ခွဲမြဲကွဲသွားပါတယ်။

...

One morning, Simbegwire was late getting out of bed. “You lazy girl!” Anita shouted. She pulled Simbegwire out of bed. The precious blanket caught on a nail, and tore in two.

ဆင်းဘက်ဝဲရဲ့ အဒေါ်ဟာ အဲ့ဒီကလေးကို သူ့ရဲ့အိမ်မှာ ခေါ်သွားပါတယ်။ သူဟာဆင်းဘတ်ဝဲကို အစားအသောက်ပူပူလေးတွေ ကျွေးပြီးသူ့အမေရဲ့စောင်နဲ့ သူ့ကို အိပ်ရာထဲ သိပ်ပါတယ်။ အဲ့ဒီညမှာဘဲ သူ့အိပ်ပျော့သွားတဲ့ အခါ ဆင်းဘတ်ဝဲက ငိုပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲ့ဒါတွေဟာ သက်သာခြင်းမျက်ရည်တွေပေါ့ဘဲ။ သူ့အဒေါ်ဟာ သူ့ကိုပူစုစောင့်ရှောက်မယ်ဆိုတာ သူ့သိနေပါတယ်။

...

Simbegwire’s aunt took the child to her own house. She gave Simbegwire warm food, and tucked her in bed with her mother’s blanket. That night, Simbegwire cried as she went to sleep. But they were tears of relief. She knew her aunt would look after her.

ညနေရောက်တဲ့အခါ စမ်းချောင်းလေးနာမှာရှိတဲ့ သစ်ပင်မငြိတစ်ပင်ပေါ်တက်ပြီးအကိုင်တွဲကို သူ့အတွက် အိပ်ယာအဖွဲ့လုပ်ပါတယ်။ သူ့အိပ်ပျက်သွားဖို့အတွက် “မေမေ၊ မေမေ၊ မေမေ သမီးကိုချန်ထားခဲ့တယ်။ သမီးကိုချန်ထားခဲ့ပြီးဘယ်တော့မှ မပန်လာဘူး။ အဖေကသမီးကိုမချစ်တော့ဘူး။ အမေဘယ်တော့ပန်လာမလဲ။ အမေသမီးကိုချန်ထားခဲ့တယ်” ဆိုပြီးသီချင်းဆိုနေပါတယ်။

...

When it came to evening, she climbed a tall tree near a stream and made a bed for herself in the branches. As she went to sleep, she sang:
 “Maama, maama, maama, you left me. You left me and never came back. Father doesn’t love me anymore. Mother, when are you coming back? You left me.”

နောက်နေ့မနက်မှာလည်း ဆင်းဘက်ဝဲဟာ အဲ့ဒီသီချင်းဘဲထပ်ခါထပ်ခါ ဆိုနေပါတယ်။ အမျိုးသမီးတို့ဟော စမ်းချောင်းမှာ အဝတ်လျှော်ဖို့အတွက်လာတဲ့အခါမှာ သူတို့ဟာ သစ်ပင်မငြိပေါ်က ဝမ်းနည်းဖွယ်ကောင်းတဲ့ သီချင်းဆိုသံကို ကြားလိုက်ရတယ်။ သူတို့က ဒီအသံဟာ သစ်ရွက်လေတိုးသံလိုက်ထင်ပြီးသူတို့အလုပ်ကို သူတို့ဆက်လုပ်ကပြီတယ်။ ဒါပေမယ့်အမျိုးသမီးတစ်ဦးဟာ သီချင်းသံကိုသေချာနားထောင်ပါတယ်။

...

The next morning, Simbegwire sang the song again. When the women came to wash their clothes at the stream, they heard the sad song coming from the tall tree. They thought it was only the wind rustling the leaves, and carried on with their work. But one of the women listened very carefully to the song.